

rebus diuinis, diuinitas vero in Deo sit per essentia, in alijs per quandam participationem seu initiatio- nem, scientia ita est vna yelmo modo ynitatis pra- tacto. Nam primò modo, scientia naturalis de cor- pore mobili dicitur vna: secundo modo, scientia me- dicina, qua est scientia agri, & sanitatis: tertio modo, me- taphysica: quarto modo, theologia. Hac Petrus.

**Aegidius
objicit**
Verum his obicit Aegidius, quia illa scientia est vna unitate analogie, cum subiectum est analogum, Deus autem analogum non est. Arguit quoq; Aegidius contra positionem Thomae, quia (vt sibi videtur) pos- situ illa includit petitionem principij. Hoc enim pra- supponit, quod incumbit probandum, videlicet quod omnia considerantur in theologia sub una ratione for- mali. Hinc ait Aegidius. Species per quas cognoscit homo, differunt a specibus, per quas cognoscuntur subiecta separata, quia a sensibilius, &phantasma tibus sunt abstracte, & dicuntur in cognitione rei in universalis directe, sicut per speciem intelligibili- lem hominis non cognoscimus ea, quia convenienter Socrati, ut est certa personam nec per speciem anima- lis cognoscimus ea, quia competit homini ut est homo. Subiecta autem separata, per species vniuersales cognoscunt omnia, quia sub illo vniuersali con- tinetur: nec indigent formis intelligibiliibus specie- rum ad cognoscendum eas distinguere. Et quia huma- na scientia sequitur modum humanum, & habemus scientiam communem, non superfluent scientie spe- ciales. & ideo quia per metaphysicam, quia confide- rat ens in eo, & ens, non possumus cognoscere, quia insimil corpori mobili in eo quod mobile, non sup- pliatur naturalis philosophia. Si uero per scientiam me- taphysicalem, aut quancunque alijs humanam, possumus scire, quia insimil subiectum singulari scien- tiarum per rationem propriam & communem, non ef- ficit nisi scientia vna humana, & in unum genus: & quia (ut habitum est) per theologiam, quia sequitur modum diuinum, & increat sapientiae, habet Deum pro principali obiecto, possumus de singulis rebus considerare sub propria ratione in genere scientiarum in- nitentium diuinum, ne debet esse nisi vna sci- entia theologia, quia superflueret alia, sicut patet, & scientia ita est vna ex unitate obiecti, & cur initias subiecti sufficiunt tantu[m] diuersitati. Hac Aegidius.

**Deus ana-
logice de-
diuersis si-
citur,**
Circa cuius verba videtur dicendum, quia si- fin vera in se, quātum ad hoc quod assignat idoneū aliquem modum, quo theologia est vna scientia, non tam effaciter reprobatur aliorum positiones. Nam & Deus in scripturis valde diuersimodo, & quadam analogia dicitur de diuersis, puta de Deo uero, in quo est deitas per scientiam, & de quib[us]dam magnis, & electis, in quantum diuina natura proprietates aliquo modo participant. Vnde scri- ptum est in Exodo: Dixit dominus ad Moyensem: Ec- ce constitutus te Deum Pharaonis, & Aaron erit pro- pheta tuus. Præterea S. Thomas assignando modum, quo theologia est una ex ratione formalis obiecto, non peit quod probandum est, cum cum addat modum quo est deo principaliter, & de creaturis per ha- bitudinem, & comparationem ad Deum, atque ut sit diuinus reuelata. Sic quippe, & fides dicit vna, & etiam charitas, que tamē recipiunt creatorum, & creature, prout suo loco pardetur. Videtur quoq; Aegidius incidere ea, quia reprobatur. Reprobat enim, quod aliqui dicunt theologia esse vnam ex nitente luminis supernaturalis diuini, quo inspiratur, ac reuelatur, quod & Thomas loco preallegato sentire videtur. Et tamen Aegidius ex hoc dicit theogiam esse vna scientiam, quia sequitur diuinam

& increat sapientiam, que per vnam speciem, & per vnum lumen multa reuelat, & distincte cognosci facit, & hoc est quod sacerdos docto affirmat, qui (vt tactum est) protestatur theologia esse quandam diuinam, & increat scientia impressionem, quod ve- rum censetur. Ad primam ergo dicendum, quod ve-

Responso
ad primi,

scientia secundatur per diuiduntur sicut & res, id est, scibili vel obiecta: hoc est, iuxta formalem distinc- tionem eorum, non secundum materiale diuer- scitatem. Sieq; de multis sub vna formalis ratione accepisti, est vna scientia. Hinc primò posteriorum ait Philosphorus: Vna scientia est, quia ex principijs in

Asistit,

vnis subiecti natura unitis, considerat partes, & passiones subiecti illius, scilicet theologia ex principijs, pura articulis fidei habentibus Deum pro obiecto, considerat partes, & passiones est, personas, & pri- prietates diuinis, effectus quoque operationes que Dei. Ad secundum, & eternorum, & temporalium est vna scientia, non vt taliter diuinitorum, sed pro- ut vnum sortitus habitudinem quandam ad aliud.

Vna quoq; scientia est principaliter de uno generi scibili, & de alijs per comparationem ad illud, seu ut sunt effectus illius, aut aliquo modo spectant ad ipsum. Ad tertium, & inter Deum, & creaturas non est, & equatio proprie dicta, sed magis analogia. Aegi- dius coram etiam, vt talium, non est vna scientia, hec pura sunt diuersa obiecta, sed ut in aliquo comunicantur, & contrariorum est vna scia, in quantum vnum est rō cognoscendi aliud iuxta Philosophum. Ad quartum, quod notitia diuersarum historiarum scri- ptura, ad vnam pertinet theologalem scientiam, in

quod in scriptura narrantur illae historie, quia narratur in ea per relationem ad Deum, & prout gesta illa sunt opera Dei, vel in eis declarantur prouidentia, sapientia, omnipotencia, misericordia, & iustitia Dei.

Ad quintum, quod illorū est vna scientia habitua- lis theologica, pp habitudinem unitus ad aliud. Ad sextum, quod theologia dicitur esse moralis, rationalis, & naturalis, per respectum ad diuersas mate- riarum de quibus tractat, quia tamen omnes ad vnam theologie subiectum habitudinem fortuntur. Ad septimum, quod tam naturaliter de Deo scibili, & supernaturaler agnoscibilia de eodem, ad vnum pertinet: theologie subiectum, quod est ipsiusmet super- dignissimum Deum, de quo nihil certius, quam quia est, & nihil incertius, quam quid est. Ad octauum, & sic liber Sententiarum est vnu liber totalis, & oēs libri scripturæ sunt unus integer liber, qui Biblia nū cupatur, sic in toto hoc libro vna totalis, & perfecta theologica scientia continetur, ac traditur. Ad no- num, & quartu[m] illi sensu scripture ad eandem pri- pent theologiam, quemadmodum ad eundem sen- sum pertinent, album, nigrum, alijs, & colores,

¶ Postremo, de hac quæstione scribit Albertus, & cordans cum Petro: Hac scientia vna est, non apor- tation ad unum, quod sit subiectum aliorum, sicut subiectum est subiectum accidentium: sed proportione ad vnum, quod est finis beatificans: quia sic beatifi- cable conferatur, vt participes vnu illud: & di- spositiones beatificantes, remouentes a contrario: at que res huius mundi, vt adiuuantes, & adminicula- tes ad adipiscendum finem, vt patet in litera ex ver- bis Augustini.

QVAESTIO. IIII.
Quarto queritur, *An Deus sit theologia subiectum?* Videtur quod non, quia subiectum est subiecti, quod

Deo non competit, cum sit purus actus, atque vt ait Boetius, forma simplex non potest esse subiectum. Secundo, quia subiectum est materia circa quā,

Deus

Arguit
contra ve-
tatem.

Boethius
a